

Kedves (leendő) Hallgatónk!

Talán már hallotta egyik vagy másik tanárától, hogy az ő tárgya a legfontosabb, legérdekesebb. Nos, ne hagyja magát megtéveszteni, (titokban) ők is, én is tudjuk – és most már Ön is tudja, hogy az én tárgyam, a vallástudomány a legfontosabb, legérdekesebb. Amióta az ember – én, te, ő – eszmélni kezdett, azóta foglalkoztatta, a sárig foglalkoztatja, hogy miért van itt, és mi lesz vele akkor, amikor már nem lesz itt. Bármilyen ügyes, erős, szép, okos, gazdag vagyok, újból és újból megtapasztalom, hogy nem úgy alakulnak a dolgaim, mint ahogy nekem járna. Valami lebeg fölöttem, valaki hatalmasabb nálam, és amikor legkevésbé várom, beleszól az életembe. Amikor majd elmegyek – bár ez talán rám nem is vonatkozik – akkor minden, amit ajándékba kaptam, szüleim vagy gyerekeim, amiért keményen megdolgoztam, a tudásom és diplomáim, a javaim, a nekem járó tisztelet, minden, ami fontos, kicsúszik a kezemből, mindent ittfelejték vagy minden elrabolják tőlem. Minderről számos vallás szól mítoszaiban, de érteni kell szimbolikus nyelvüket. Azért jövök a Wesleyre, mert én tudom a megoldást: Jézus Krisztus. Tudja ezt Ferenc pápa, tudta ezt Luther, Szent Ágoston és Pál apostol is. De hogy nem tudta ezt Tüanai Apollóniosz, Moses Maimonidész, Buddha vagy Mohammed? Vagy ők tudtak valami más nagyon fontosat, amire én nem látok rá? A görögök, a babiloniaiak és az egyiptomiak mind belefulladásztak a babonáikba, és azért süllyedtek el? (Vagy hagytak nekünk titkos üzeneteket?) Ha az a fontos, hogy a professzornak milyen nagyszerű a pedigréje (talán tényleg az, talán jobb helyeken volt ösztöndíjas, talán több tanulmánya jelent meg, mint a kollégájának a másik fakultáson), akkor ne is jöjjenek ide. Viszont a Wesley-nagyszerű diákok vannak, nagyszerű emberek, remek barátok, nagy dumások és melegszívűek, hívők és keresők, nyitottak és elfogadók. No és az élet legfontosabb dolgával, vallástudománnyal foglalkozunk.